

Sannsynlighetsstrøm og -bevarelse

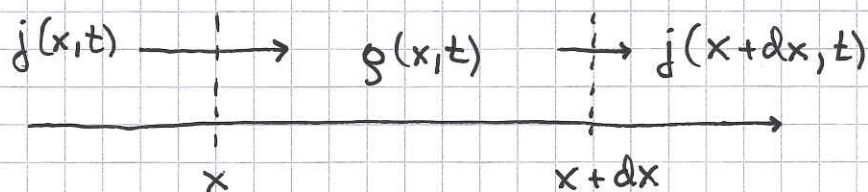
(35)

[PCH 2.6 ; DFG 1.4 ; IØ 2.8]

En kontinuitetsligning uttrykker at sanns. er bevart.

Sanns. tetthet : $\rho(x,t) = \frac{dP}{dx} = |\Psi(x,t)|^2 \quad (\text{m}^{-1})$

Sanns. strøm : $j(x,t) \quad (\text{s}^{-1})$

En netto strøm inn (ut) tilsvarer økningen (reduksjonen) i sannsynlighet pr tidsenhet på $(x, x+dx)$:

$$j(x,t) - j(x+dx,t) = \frac{\partial}{\partial t} \{ \rho(x,t) dx \} = dx \cdot \frac{\partial}{\partial t} \rho(x,t)$$

$$\Rightarrow \boxed{\frac{\partial \rho}{\partial t} + \frac{\partial j}{\partial x} = 0}$$

Hvis 3D : $\rho(\vec{r},t) \quad (\text{m}^{-3})$ og $\vec{j}(\vec{r},t) \quad (\text{s}^{-1} \text{m}^{-2})$

$$\frac{\partial \rho}{\partial t} + \nabla \cdot \vec{j} = 0$$

$$\nabla \cdot \vec{j} = \frac{\partial j_x}{\partial x} + \frac{\partial j_y}{\partial y} + \frac{\partial j_z}{\partial z}$$

(Tilsvarende kont. lign. har vi for masse og ladning.)

Regner ut $\partial g / \partial t$ med utgangspunkt i SL og identifiserer dermed et uttrykk for j :

$$\begin{aligned} \frac{\partial g}{\partial t} &= \frac{\partial}{\partial t} \{ \Psi^* \Psi \} = \Psi^* \dot{\Psi} + \dot{\Psi}^* \Psi \\ &= \Psi^* \hat{H} \Psi / i\hbar + (\hat{H} \Psi / i\hbar)^* \Psi \\ &= \frac{\Psi^*}{i\hbar} \left\{ -\frac{\hbar^2}{2m} \Psi'' + V \Psi \right\} + \left\{ -\frac{\hbar^2}{2m} \Psi^{*''} + V \Psi^* \right\} \frac{\Psi}{(-i\hbar)} \\ &= \frac{i\hbar}{2m} \{ \Psi^* \Psi'' - \Psi^{*''} \Psi \} \end{aligned}$$

Har generelt:

$$[fg' - f'g]' = f''g' + fg'' - f''g' - f'g'' = fg'' - f''g$$

slik at

$$\frac{\partial g}{\partial t} = \frac{i\hbar}{2m} \frac{\partial}{\partial x} \{ \Psi^* \Psi' - \Psi^{*'} \Psi \} = -\frac{\partial j}{\partial x}$$

ders

$$\begin{aligned} j &= -\frac{i\hbar}{2m} \{ \Psi^* \Psi' - \Psi^{*'} \Psi \} \\ &= \frac{\hbar}{2m} \left\{ \frac{1}{i} \Psi^* \Psi' + \left(\frac{1}{i} \Psi^{*'} \Psi \right)^* \right\} \\ &= \frac{\hbar}{2m} \cdot 2 \operatorname{Re} \left\{ \frac{1}{i} \Psi^* \Psi' \right\} \\ &= \operatorname{Re} \left\{ \Psi^* \left(\frac{1}{m} \frac{\hbar}{i} \frac{\partial}{\partial x} \right) \Psi \right\} \\ &= \operatorname{Re} \left\{ \Psi^* \left(\frac{\hat{p}}{m} \right) \Psi \right\} \end{aligned}$$

I 3D:

$$\vec{j} = \operatorname{Re} \left\{ \Psi^* \left(\frac{1}{m} \hat{\vec{p}} \right) \Psi \right\} ; \quad \hat{\vec{p}} = \frac{\hbar}{i} \nabla$$

Et rimelig resultat: I klassisk fysikk er
 $\vec{j} = \rho \vec{v}$. Nå erstattes ρ av $\Psi^* \Psi$ mens
 \vec{v} erstattes av $\hat{\vec{v}} = \frac{1}{m} \hat{\vec{p}}$.

Eks 1: Fri partikkel

$$\Psi(x,t) = e^{i(px - Et)/\hbar}$$

$$j = \text{Re} \left\{ \frac{\hbar}{mi} \cdot \frac{i p}{\hbar} \right\} = p/m = v$$

Rimelig: Her er $\rho = \Psi^* \Psi = 1$ overalt $\Rightarrow j = \rho v = v$

Eks 2: Stasjonær tilstand i 1D boks

$$\Psi_n(x,t) = \sqrt{\frac{2}{L}} \sin \frac{n\pi x}{L} \exp(-iE_n t/\hbar)$$

$$\Rightarrow \Psi_n^* \left(\frac{\hbar}{mi} \frac{\partial}{\partial x} \right) \text{ er rent imaginær}$$

$$\Rightarrow j_n = 0 ; \text{ ikke uventet for en stående bølge}$$

[Stasjonær tilstand med reell romlig del $\Psi(x)$
 gir alltid $j = 0$.]

Kommutator [PCH 2.2; DFG 2.3.1; IØ 2.3.c]

Operatorenes rekkefølge kan ha betydning:

$$x \hat{p} f(x) = (x\hbar/i) \partial f / \partial x, \text{ mens}$$

$$\hat{p} x f(x) = (\hbar/i) \frac{\partial}{\partial x} (x \cdot f) = \frac{\hbar}{i} f + (x\hbar/i) \partial f / \partial x$$

dvs

$$(x\hat{p} - \hat{p}x) f = -\frac{\hbar}{i} f = i\hbar f$$

Kommutatoren mellom x og \hat{p} : $[x, \hat{p}] = x\hat{p} - \hat{p}x$

Virkingen av $[x, \hat{p}]$ på f tilsvarer å gange f med $i\hbar$

⇒ Har en operator-identitet: $[x, \hat{p}] = i\hbar$

Vi sier at \hat{A} og \hat{B} kommuterer hvis $[\hat{A}, \hat{B}] = 0$.

⇒ x og $\hat{p} = \frac{\hbar}{i} \frac{\partial}{\partial x}$ kommuterer ikke (med hverandre)

Hermitesk operator [PCH 2.2; DFG 3; IØ 2.3]

En fysisk størrelse F er reell.

⇒ Forventningsverdien $\langle F \rangle$ må også være reell, dvs $\langle F \rangle = \langle F \rangle^*$.

$$\Rightarrow \int \Psi^* \hat{F} \Psi dx = \left\{ \int \Psi^* (\hat{F} \Psi) dx \right\}^* = \int \Psi (\hat{F} \Psi)^* dx \quad (\text{PCH 2.7})$$

En operator \hat{F} som oppfyller (PCH 2.7), for vilkårlig normerbar Ψ , kalles hermitesk. Da gjelder også, noe mer generelt

$$\int \Psi_1^* \hat{F} \Psi_2 dx = \int \Psi_2 (\hat{F} \Psi_1)^* dx \quad (\text{PCH 2.8})$$

Bevis: Velg vilkårlig normerbar $\Psi = \Psi_1 + \Psi_2 e^{i\alpha}$

med reell konstant α . Her da

$$\langle F \rangle = \int (\Psi_1^* + \Psi_2^* e^{-i\alpha}) \hat{F} (\Psi_1 + \Psi_2 e^{i\alpha}) dx$$

$$= \underbrace{\langle F \rangle_1 + \langle F \rangle_2}_{\text{reelle}} + \underbrace{e^{i\alpha} \int \Psi_1^* \hat{F} \Psi_2 dx + e^{-i\alpha} \int \Psi_2^* \hat{F} \Psi_1 dx}_{\text{må være c.c. av hverandre for å resultere i at } \langle F \rangle \text{ er reell}}$$

$$\Rightarrow \int \Psi_1^* \hat{F} \Psi_2 dx = \left\{ \int \Psi_2^* (\hat{F} \Psi_1) dx \right\}^* = \int \Psi_2 (\hat{F} \Psi_1)^* dx$$

som er (PCH 2.8). Altså: Hermitesk operator \hat{F} kan flyttes eller behor i slike integraler, dvs

$$\int \Psi_1^* \hat{F} \Psi_2 dx = \int (\hat{F} \Psi_1)^* \Psi_2 dx$$

Notasjonen her: $(\hat{F} \Psi_1)^* \Psi_2$ betyr at \hat{F} bare virker på Ψ_1 .

[Adjungert og selvadjungert operator: Ikke pensum; les evt. selv.]

Usikkerhet. Uskarphetsrelasjoner [PCH 4.5; DFG 1.6, 3.4; IØ Øving 1]

Standardavvik, evt. "root mean square deviation" (RMSD), i en målbar størrelse x :

$$\Delta x = \sqrt{\langle \underbrace{(x - \langle x \rangle)}_D \rangle^2} = \sqrt{\langle x^2 \rangle - \langle x \rangle^2}$$

siden $\langle (x - \langle x \rangle)^2 \rangle = \langle x^2 - 2x \langle x \rangle + \langle x \rangle^2 \rangle = \langle x^2 \rangle - 2 \langle x \rangle \langle x \rangle + \langle x \rangle^2 = \langle x^2 \rangle - \langle x \rangle^2$

Vi skal vise at for to målbare størrelser A og B er

(40)

$$\Delta A \cdot \Delta B \geq \left| \frac{1}{2} \langle [\hat{A}, \hat{B}] \rangle \right|$$

Dvs: To størrelser med operatører som ikke kommuterer, kan ikke ha skarpe verdier samtidig.

Et par konkrete eksempler først:

Eks 1: $[x, \hat{p}_x] = i\hbar \Rightarrow \Delta x \cdot \Delta p_x \geq \frac{\hbar}{2}$

En partikkel kan ikke ha skarp x og p_x samtidig.

Eks 2: $[x, \hat{p}_y] = 0$

En partikkel kan ha skarp x og p_y samtidig.

Vi utleder ulikheten for ~~uskarphet~~ uskarphetsproduktet:

$$(\Delta A)^2 = \langle (A - \langle A \rangle)^2 \rangle = \langle (\hat{A} - \langle A \rangle)^2 \rangle = \langle \tilde{A}^2 \rangle$$

$$(\Delta B)^2 = \langle (B - \langle B \rangle)^2 \rangle = \langle (\hat{B} - \langle B \rangle)^2 \rangle = \langle \tilde{B}^2 \rangle$$

Oper. for avviket fra forv. verdien: $\tilde{A} = \hat{A} - \langle A \rangle$, $\tilde{B} = \hat{B} - \langle B \rangle$

At $\langle A \rangle = \langle \hat{A} \rangle$ etc. følger fra def. av forv. verdien.

Siden A, B, $\langle A \rangle$ og $\langle B \rangle$ alle er reelle, er samtlige operatører \hat{A} , \hat{B} , \tilde{A} og \tilde{B} hermiteske.

Da kan (PCH 2.8) brukes etter behov, dvs

$$\int \Psi_1^* \hat{F} \Psi_2 dx = \int (\hat{F} \Psi_1)^* \Psi_2 dx$$

$$\text{Start med } \int |\tilde{A}\Psi + i\alpha\tilde{B}\Psi|^2 dx \geq 0, \quad (41)$$

inntil videre med vilkårlig reell α :

$$\begin{aligned} 0 &\leq \int \{ \tilde{A}\Psi + i\alpha\tilde{B}\Psi \}^* \{ \tilde{A}\Psi + i\alpha\tilde{B}\Psi \} dx \\ &= \int (\tilde{A}\Psi)^* \tilde{A}\Psi dx + \alpha^2 \int (\tilde{B}\Psi)^* \tilde{B}\Psi dx \\ &\quad + i\alpha \int (\tilde{A}\Psi)^* \tilde{B}\Psi dx - i\alpha \int (\tilde{B}\Psi)^* \tilde{A}\Psi dx \\ &= \langle \tilde{A}^2 \rangle + \alpha^2 \langle \tilde{B}^2 \rangle + i\alpha \langle \tilde{A}\tilde{B} - \tilde{B}\tilde{A} \rangle \\ &= (\Delta A)^2 + \alpha^2 (\Delta B)^2 + i\alpha \langle [\tilde{A}, \tilde{B}] \rangle \end{aligned}$$

$$[\tilde{A}, \tilde{B}] = (\hat{A} - \langle A \rangle)(\hat{B} - \langle B \rangle) - (\hat{B} - \langle B \rangle)(\hat{A} - \langle A \rangle)$$

$$\begin{aligned} &= \hat{A}\hat{B} - \hat{B}\hat{A} - \underbrace{\hat{A}\langle B \rangle + \langle B \rangle\hat{A}}_{=0} + \underbrace{\langle A \rangle\hat{B} + \hat{B}\langle A \rangle}_{=0} - \underbrace{\langle A \rangle\langle B \rangle - \langle B \rangle\langle A \rangle}_{=0} \\ &= [\hat{A}, \hat{B}] \end{aligned}$$

$$\Rightarrow (\Delta A)^2 + \alpha^2 (\Delta B)^2 + i\alpha \langle [\hat{A}, \hat{B}] \rangle \geq 0$$

$$\Rightarrow (\Delta A)^2 \cdot (\Delta B)^2 \geq -\alpha^2 (\Delta B)^4 - \alpha i \langle [\hat{A}, \hat{B}] \rangle \cdot (\Delta B)^2$$

For et generelt utsagn om minste verdi for $\Delta A \cdot \Delta B$ må vi velge $\alpha = (-i/2 \cdot (\Delta B)^2) \cdot \langle [\hat{A}, \hat{B}] \rangle$, som gir max. høyre side. Setter denne verdien av α inn i ulikheten og får

$$(\Delta A)^2 \cdot (\Delta B)^2 \geq -\frac{1}{4} \langle [\hat{A}, \hat{B}] \rangle^2 \quad (\text{positiv, siden } \langle [\hat{A}, \hat{B}] \rangle \text{ er imaginær})$$

$$\Rightarrow \boxed{\Delta A \cdot \Delta B \geq \left| \frac{1}{2} \langle [\hat{A}, \hat{B}] \rangle \right|}$$